

nes til et Beløb lig 4 pCt. af den løse Formue. Tilskuddet vil kunne ydes saaledes, at der for de første 2 000 Mark gives Kursen 8 Kr. svarende til 9 Mark, for de paafølgende 2 000 Mark Kurs 45, for de næste 2 000 Mark Kurs 40 og saa fremdeles en Kurs faldende med 5 for hvert 2 000 Mark. Markformuen og Markindtægten beholder de paagældende ubeskaaret, og de strenge Vilkaar i den tidligere § 7 er saaledes ophævede. Den samlede Aarsindtægt kan dog ikke bringes op over 4 000 Kr., og for Personer, der ikke er Familieforsørgere, 2 700 Kr. Sidstnævnte Grænse vil det være nødvendigt at fastholde, fordi disse Personer ellers vilde blive uforholdsmæssigt gunstigere stillet ved Renteregulering end ved Kapitalregulering. Et tilsvarende Hensyn behøver man ikke at tage ved de i Stk. 1 omhandlede Indtægsttilskud. Muligheden for Ombytning af Kapitalregulering med Renteregulering er, som det fremgaar af Paragraffen, afhængig dels af, at Formuen pr. 1. Januar 1914 oversteg 10 000 Mark, og dels af, at Omstændighederne efter Forvaltningsraadet Skøn taler derfor. Den første Betingelse er nødvendig paa Grund af, at Formuer paa indtil 10 000 Mark, der iøvrigt ogsaa under Hensyn til den forholdsvis store Del, som erstattes til pari, ikke har Renteregulering behov, allerede er kapitalerstattede og selvfølgelig ikke kan optages til fornyet Behandling. Den anden Betingelse er indsat for at give Raadet Mulighed for at sigte Kredsen af de Personer, som kommer ind under Rentereguleringen. Det er væsentlig de ældre arbejdsudnyttede Personer, der bør have Renteregulering, medens yngre Personer, der har deres fulde Arbejdskraft i Behold, bør henvises til Kapitalreguleringen. Forvaltningsraadet vil i saa Henseende i Almindelighed kræve bl. a. en Alder af 55 Aar for at yde Renteregulering, men man har ikke ment at burde lovfæste denne Grænse, idet f. Eks. Invaliditet eller lignende meget vel kunde gøre det hensigtsmæssigt at yde Erstatning ogsaa til Personer under nævnte Grænse. Iøvrigt vil Renteregulering efter Bestemmelserne ogsaa kunne ydes under den Form, at Udbetalingen af Tilskud først begynder at løbe fra et vist senere Tidspunkt, hvor en Person aldersmæssigt bedre opfylder Betingelserne.

Som det fremgaar af Lovforslagets Tekst, vil Renteregulering ogsaa kunne bevilges en Person, selv om hans Kapital overstiger den i § 5 d sidste Punktum nævnte Størrelse, 25 000 Kr. Herved op-

naas, at en Del Personer, der paa Grund af nævnte Kapitalgrænse har været udelukkede for Kapitalregulering, og som maa ske i og for sig trænger til at modtage nogen Støtte under de vanskelige Valutaforhold, faar Adgang til at faa Hjælp ad Rentereguleringens Vej. Lovforslaget betegner herved en meget effektiv Imødekommenhed overfor de af den sønderjydske Rentierklasse rejste Ønsker, men paa et mere hensigtsmæssigt Grundlag end det, som en Udvidelse af Kapitalerstatningsrammerne vilde give.

Paragraffens Stk. 2 afgiver endelig Hjemmel for at kombinere Kapitalerstatning og Renteregulering, saaledes at en Del af Kapitalen erstattes efter Reglerne under § 5 d, medens Renterne svarende til den øvrige Kapital indtægtsreguleres efter § 7. Den paagældende kan da frit vælge, om han vil have Pariestatningen lagt indenfor Kapitalerstatningen eller indenfor Rentereguleringen eller mulig fordelt paa begge. Saa fremt han kombinerer, bør hans Kapitalerstatning og den til hans aarlige Renteregulering svarende kapitaliserede Sum dog tilsammen ikke overstige det Beløb, han vilde have faaet ved udelukkende at tage Kapitalerstatning. Denne Begrænsning er nødvendig, da Kombination ellers vilde byde uforholdsmæssigt store Fordele og i væsentlig Grad fordyre Forslagets Gennemførelse.

I Paragraffens Stk. 4 lovfæstes de hidtil i Praksis fulgte Regler for Udbetaling af Indtægsttilskud. Hjemmel gives derhos for at fastsætte senere begyndende Udbetaling, se Bemærkningerne til Stk. 2. Paragraffens Stk. 4 indfører derhos den nye Regel, at Indtægsttilskuddene — dog med en vis nærmere fastsat Nedsættelse — kan gaa over paa Enke eller paa Børn under 18 Aar. Hertil har der hidtil ikke været nogen Hjemmel, men Reglerne synes absolut paakrævede af humane Hensyn.

Stk. 6 giver Hjemmel for en ny Ansøgningsfrist — nemlig til 15. Februar 1921. Denne gælder dog kun for dem, der paa Grund af den nuværende Lovs Bestemmelser har været udelukkede fra at søge, nemlig Personer med Formue til Værdi 25 000 Kr. og derover den 1. Januar 1920. Alle iøvrigt berettigede, der har indsendt Ansøgning til Udligningskassen om Kapitalerstatning for Formue paa over 10 000 Mark, vil derhos i Tilfælde af Lovforslagets Vedtagelse blive gjort bekendt med Mulighederne for Renteregulering og faa Adgang til at træffe deres Valg.